

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/27/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813010828
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Javorková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3813010828.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Javorkovej a sudcov JUDr. Lucie Horvátovej a JUDr. Mariána Dunčka na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. septembra 2022 prejednal odvolanie obžalovaného

H. M.,

nar.XX.XX.XXXX v W., trvale bytom P. F., prechodne bytom F. 3- N., U. XX, C. republika, na verejnom zasadnutí neprítomného,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/244/2013 zo dňa 08.02.2022 a takto v pomere hlasov 2:1

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e sa v napadnutom rozsudku celý výrok o uloženom treste odňatia slobody.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný H. M. pri nezmenenom výroku o vine v rozsudku súdu prvého stupňa o d s u d z u j e podľa § 199 ods. 2 Tr. zák. s použitím §§ 38 ods. 2, 39 ods. 1 a 41 ods. 2 Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. sa obžalovaný zaraďuje na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/244/2013 zo dňa 18.02.2014 bol obžalovaný H. M. uznaný vinným zo zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 139 písm. c) Tr. zák. a z prečinu podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona na skutkovom základe, že

1. dňa 26.7.2009 v čase od 05.45 hod. do 06.00 hod. v obývačke bytu číslo X na J. W. v F. po tom, čo s ním družka - poškodená O. T. odmietla mať dobrovoľne pohlavný styk, jej nasilu vyzliekol krátke nohavice, pričom jej jednou rukou držal ruky, svojimi nohami jej rozťahol nohy a vykonal na nej súlož aj napriek tomu, že sa bránila kopaním a žiadala ho, aby prestal, čím jej spôsobil hematóm bicepsu pravej hornej končatiny a tri hematómy predkolenia pravej dolnej končatiny,

2. dňa 20.11.2009 o 17.00 hod. v F., na J. M. H. číslo X/XX, vylákal od poškodeného Y. F. 1.000 eur ako zálohu na nákup materiálu na prerobenie kúpeľne poškodeného, hoci vedel, že práce nevykoná a materiál nenakúpil, kúpeľňu neprerobil, čím spôsobil poškodenému Y. F. škodu 1.000, - eur,

Uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 3To/33/2014 zo dňa 04.06.2014 bol podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c), ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok zrušený vo výroku o vine zo zločinu znásilnenia podľa § 199 ods.1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 139 písm. c) Tr. zák. vo vzťahu ku skutku pod bodom 1/ rozsudku a v celom výroku o úhrnnom treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu. Krajský súd podľa § 322 ods. 1 Tr.por. vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie. Výrok o vine v bode 2/ vyššie citovaného rozsudku sa stal právoplatným.

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/244/2013 zo dňa 09.09.2014 bol obžalovaný uznaný vinným zo zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 písm. c/ Tr. zák. na skutkovom základe uvedenom vyššie. Vzhľadom k právoplatne uznanej vine v bode 2/ z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému ukladal podľa § 199 ods. 2 Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 41 ods. 2 veta prvá pred bodkočiarkou Trestného zákona v zmysle Nálezu Ústavného súdu SR č.k. PL. ÚS 106/2011 zo dňa 28.11.2012 úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 116 mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol obžalovaný na výkon uloženého trestu zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 3To/8/2015 zo dňa 08.03.2016 bol podľa § 321 ods. 1 písm. b), d) ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok zrušený vo výroku o vine zo zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 písm. c/ Tr. zák. vo vzťahu ku skutku pod bodom 1/ napadnutého rozsudku a v celom výroku o úhrnnom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu. Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. bola vec súdu prvého stupňa vrátená, aby ju znovu prejednal a rozhodol.

Rozsudkom súdu prvého stupňa bolo dňa 08.02.2022 rozhodnuté tak, že bol obžalovaný uznaný vinným zo zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 písm. c/ Tr. zák. na skutkovom základe uvedenom vyššie. Vzhľadom k právoplatne uznanej vine v bode 2/ z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému ukladal podľa § 199 ods. 2 Tr. zák., § 37 písm. h), § 38 ods. 4 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 116 mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol obžalovaný na výkon uloženého trestu zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Rozsudok nenadobudol právoplatnosť, nakoľko ho odvolaním v zákonnej lehote napadol obžalovaný. V dôvodoch svojho odvolania uviedol, že svoju vinu zo zločinu znásilnenia od začiatku popiera. Výpoveď poškodenej o údajnom skutku považuje za nevierohodnú. Nie je žiadny násilník, mal niekoľko partneriek, pričom voči žiadnej z nich sa nedopustil znásilnenia, resp. násilného trestného činu. Poškodená nemala žiadne zranenia, ktoré by potvrdzovali jej výpoveď o údajnom znásilnení, mala iba modriny na predkolení, o ktorých nevedela, kedy jej boli spôsobené. V noci spávala nahá, je nezmysel, že jej mal pred skutkom vyzliekať krátke nohavice. Výpoveď poškodenej nie je podporená žiadnym vecným dôkazom, hneď v deň skutku mala byť vyšetrená MUDr. U. P., ktorý vykonal ster s pošvy za účelom zistenia DNA v ejakuláte, avšak prítomnosť prostatického antigénu v stere nebola preukázaná. Znalec MUDr. A. P., PhD. v posudku uviedol viaceré dôvody, pre ktoré nemusel byť prostatický antigén prítomný v spermiách zistený vo vzorke výteru z pošvy aj za predpokladu nechráneného pohlavného styku. Ním uvádzané dôvody sú buď vylúčené, málo pravdepodobné alebo nepreukázané. Súd konštatuje, že uvedené faktory mohli mať vplyv na negatívne závery posudku, pričom sa s odstupom času nedajú potvrdiť ani vyvrátiť. Napriek tomu považuje záver znaleckého posudku o neexistencii prostatického antigénu v pošve poškodenej za nerelevantný vo vzťahu k posúdeniu viny, alebo neviny obžalovaného. Pripustil pohlavný styk s poškodenou dňa 24.07.2009, poškodená udávala 23.07.2009 alebo 24.07.2009. Okolnosti posledného ich pohlavného styku teda nie je možné s odstupom času preukázať. Dôvodom prečo prostatický antigén nebol zistený v stere z pošvy poškodenej je ten, že 26.07.2009 ráno pohlavný styk nemali a poškodenú neznásilnil. V tento deň spolu fajčili na balkóne a vyšli spolu z bytu, kde sa rozlúčili. Keďže popiera spáchanie zločinu znásilnenia považuje napadnutý rozsudok za nezákonný a preto navrhuje, aby ho odvolací súd zrušil, spod obžaloby ho oslobodil a uložil mu primeraný podmienečný trest za prečin podvodu, z ktorého bol právoplatne uznaný za vinného.

Odvolanie zdôvodnil aj obhajca obžalovaného, ktorý uviedol, že toto podáva čo do výroku o vine aj treste, nakoľko napadnutý rozsudok považuje za nezákonný. Spáchanie zločinu znásilnenia nebolo obžalovanému preukázané, ani doplnením dokazovania, tak ako ho nariadil nadriadený súd. Z výsluchu svedka MUDr. U. P. a z jeho lekárskej správy vyplýva, že nález pohlavných orgánov poškodenej bol v norme, nezistil na nej žiadne poranenia. Hematómy mala na predkolení a hornej končatine.

K týmto poškodeniam poškodená nevedela uviesť, kedy jej mali byť spôsobené. Domnievala sa, že 25.07.2009 jej mali byť tieto spôsobené obžalovaným. Hematómy však nie sú dôkazy nedobrovoľného pohlavného styku. U poškodenej nebola preukázaná prítomnosť prostatického antigénu v stere z pošvy, ako to potvrdila znalkyňa Mgr. D. N.. Táto zároveň poukázala na časový interval, počas ktorého ejakulát degraduje. Znalec MUDr. A. P., PhD. uviedol možné dôvody nezistenia prostatického antigénu prítomného v spermiiach. Obhajoba však považuje za rozhodujúce vyjadrenie tohto znalca, že zo spisového materiálu nevyplýva dostatočný medicínsky dôkaz, že v tele poškodenej sa nachádzali spermie. Napriek tomuto bol obžalovaný uznaný za vinného. Obhajoba sa nestotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, kde súd považoval za vierohodnú výpoveď poškodenej a nepriamych svedkov. Neprítomnosť prostatického antigénu v stere z pošvy poškodenej potvrdzuje výpoveď obžalovaného, že s ňou dňa 27.9.2009 nemal pohlavný styk. Verziu poškodenej o skutku nepovažuje obhajoba za vierohodnú nielen pre absenciu vecných dôkazov, ale aj pre skutočnosť, že poškodená vôbec nekričala o pomoc, hoci ku skutku malo dôjsť medzi 5 a 6 hodinou, kedy by v čase nočného pokoja jej krik musel počuť aj niekto od susedov. Pre prípad, že by sa odvolací súd stotožnil s názorom prvostupňového súdu o vine, ktorú obžalovaný v žiadnom prípade nepripúšťa napádajú aj výrok o treste, ktorý sa im javí ako neprímerane prísny. Súd nesprávne aplikoval priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zák., ktorú pri použití § 41 ods. 2 Tr. zák. možno považovať za dvojité pričítanie v neprospech obžalovaného. V danom prípade prichádza do úvahy aplikácia ustanovenia § 38 ods. 7 Tr. zák. Prečin podvodu a zločin znásilnenia sú úplne odlišné druhy trestnej činnosti, pričom k nim malo dôjsť pred dvanástimi rokmi. Uloženie trestu obžalovanému v trvaní 116 mesiacov je preceňovanie represívnej zložky sankcie. Poukázal na § 34 ods. 1 Tr. zák. a zdôraznil, že účel trestu u obžalovaného by bolo možné dosiahnuť aj uložením trestu kratšieho trvania za použitia § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný sa nedopúšťal žiadnej násilnej trestnej činnosti. Navrhujú zrušiť výrok o vine v časti znásilnenia, oslobodiť ho spod obžaloby podľa § 285 písm. a/ Tr. por. a uložiť mu primeraný podmienený trest odňatia slobody za spáchaný prečin podvodu. Ak odvolací súd nezruší napadnutý rozsudok v časti výroku o vine, navrhuje ho zrušiť v časti výroku o treste a uložiť mu primeraný trest kratšieho trvania za použitia § 38 ods. 7, a § 39 ods. 1 Tr. zák. pod dolnou hranicou trestnej sadzby.

Na verejnom zasadnutí, ktoré požiadal obžalovaný vykonať v jeho neprítomnosti navrhol prokurátor krajskej prokuratúry odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné. Obhajca obžalovaného na dôvodoch odvolania zotrval.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por., a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné, avšak len ohľadom výroku o treste.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytýkaná žiadna chyba a ani krajský súd nezistil takú chybu, ktorá by odôvodňovala podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

K odvolacím námietkam obžalovaného ohľadom výroku o vine krajský súd uvádza nasledovné. V rámci preskúmania súdom prvého stupňa zisteného a ustáleného skutkového stavu odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa vykonal vo veci všetky do úvahy prichádzajúce dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci. Dôkazy správne vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Tieto v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne a vecne správne odôvodnil v napadnutom rozsudku.

Úvahy a závery okresného súdu založené na zásadách logického konania a uvažovania sú vecne správne, a odvolací súd sa s nimi v plnom rozsahu stotožňuje. Súd prvého stupňa vypočul poškodenú, svedkov, znalcov, a boli konštatované a oboznamované ďalšie k výpovedi poškodenej podporné listinné dôkazy. Na základe týchto dôkazov bolo preukázané konanie obžalovaného tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Ani odvolací súd nemal žiadne pochybnosti o vierohodnosti výpovede poškodenej ústiacej následne aj do správnej právnej kvalifikácie skutku. V prvom rade je potrebné uviesť, že na naplnenie všetkých zákonných znakov skutkovej podstaty trestného činu znásilnenia je potrebné, aby páchateľ použil násilie alebo hrozbu bezprostredného násillia za účelom donútenia ženy k súložu. Za násilie sa pritom považuje použitie fyzickej sily zo strany páchateľa na prekonanie alebo zamedzenie vážne mieneného odporu ženy a dosiahnutie súložu proti jej vôli. Intenzita násillia pri danom konaní pritom nerozhoduje.

Súložou sa v zmysle výkladu zákona a súdnej praxe rozumie spojenie pohlavných orgánov muža a ženy tak, aby došlo hoci čo aj k čiastočnému zasunutiu pohlavného orgánu muža do pošvy ženy. Tým je trestný čin dokonaný. Nevyžaduje sa teda, aby sa muž aj pohlavne uspokojil s výronom semena. Neprítomnosť ejakulátu v pošve ženy preto vôbec neznamená, že ku trestnému činu znásilnenia nemohlo dôjsť.

Svedkovia, s ktorými poškodená bola bezprostredne po skutku potvrdili, že bola smutná, pôsobila deprimovane, z toho dôvodu sa jej pýtali, čo sa stalo a videli aj na nej zranenia na rukách a nohách. Tieto zranenia boli navyše verifikované aj lekárskou správou ošetrojúceho lekára poškodenej, ktorému sa hneď po skutku zverila, že bola znásilnená H. M.. Lekár konštatoval hematóm pravej hornej končatiny a tri hematómy predkolenia pravej dolnej končatiny. Uvedené presne zodpovedá súboju, ktorý popisuje poškodená ako sa odohral s obžalovaným. Teda, že sa bránila rukami, keď jej nasilu rozťahol nohy, odtlačala ho od seba aj nohami, načo jej obžalovaný chytil obe ruky a vnikol do nej.

Obžalovaným prezentovaný odvolací argument spočívajúci v tom, že poškodená nemala zranenia na vagíne preto nemôže uspieť. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že poškodená po skutku zranenia mala, a tieto verifikovali lekárske správy a videli ich aj iné osoby. Skutočnosť, že poškodená nemala zranenia práve na vagíne nemôže obstať najmä v súvislosti s tým, ako poškodená zápas medzi ňou a obžalovaným popísala.

Nedajú sa opomenúť ani zranenia, ktoré utrpel samotný obžalovaný a nález jeho krvi nájdený na posteľných obliečkach, ktoré vnímajúc ich spolu a v kontexte s výpoveďou poškodenej jednoznačne nasvedčujú fyzickému konfliktu medzi obžalovaným a poškodenou. Svoje zranenia obžalovaný hodnoverne nevysvetlil, uviedol, že si ich spôsobil v práci, čo však zamestnávateľ nepotvrdil. Uvedené teda dokazuje, že odpor kladený poškodenou bol vážne mienený a intenzívny, o čom svedčili aj jej zranenia, či zranenie obžalovaného.

Znalecký posudok vypracovaný v rámci súdom doplneného dokazovania v uvedenej trestnej veci v smere naznačenom krajským súdom skonštatoval, že na odber vzorky z pošvy ženy má vplyv množstvo faktorov. Zároveň z tohto jasne vyplynulo, že už pri odbere vzorky z pošvy poškodenej nebolo správne postupované. Poškodená sama s určitosťou nevedela uviesť, či obžalovaný pri znásilnení ejakuloval. Preto argument obžalovaného o neprítomnosti spermie vzhľadom na vyššie uvedené taktiež neobstojí.

Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že všeobecného lekára viac zaujímal, aby mu poisťovňa zaplatila úkon vyšetrenia poškodenej, ako samotná kvalita ním vykonaného vyšetrenia. Táto kvalita vyšetrenia podľa znalca nebola na dostatočnej úrovni, čo výrazným spôsobom skresľovalo jeho výsledky. Lekár najskôr po vysvetlení poskytnutom mu poškodenou, že bola obeťou trestného činu, poslal poškodenú na políciu, aby priniesla príslušné tlačivo. Tam naň poškodená dlhšiu dobu čakala, a následne sa vrátila na vyšetrenie k lekárovi, ktorý jej mal vyčítať, kde bola tak dlho. K nedostatočnému vyšetreniu poškodenej teda prišlo s odstupom hodín za necitlivého a neprofesionálneho správania sa ošetrojúceho lekára, a teda jeho zavinením.

K argumentu obžalovaného, že ku skutku došlo ráno a ak by poškodená kričala, počuli by ju susedia je potrebné uviesť, že v prvom rade obžalovaný sa jej hrozil, že ak bude kričať zobudí jej maloletého syna a tento sa bude musieť na ich súlož pozerieť. Za ďalšie donútenie ženy k súložu znamená, že páchateľ prekoná vážne mienený odpor ženy alebo žena podľahne len preto, že nemá inú možnosť. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že poškodená najskôr kládla aktívny odpor, v záujme uchrániť maloletého od sledovania znásilnenia a pre hrozby obžalovaného už následne potom, ako ju však obžalovaný premohol nekričala. Uvedené však žiadnym spôsobom nemá vplyv na jej základné právo rozhodovať sa dobrovoľne o svojom pohlavnom živote.

Tu však krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že na výpoveď poškodenej, ktorej vierohodnosť nebola ničím spochybnená, ako priameho dôkazu trestného činu nadviazala ucelená, logická a ničím nenarušená reťaz nepriamych dôkazov smerujúcich k jednému záveru, a tým je záver o vine obžalovaného. Či už to boli svedecké výpovede svedkov, ktorí poškodenú videli ihneď po skutku, ktorí na nej videli aj fyzické zranenia a aj známky určitej traumy, alebo listinné dôkazy preukazujúce tvrdenia poškodenej ohľadom jej zranení .

Súd prvého stupňa v súlade s právnym názorom nadriadeného súdu dôslednejšie preveroval obranu obžalovaného, dokonca dal vypracovať znalecký posudok na preskúmanie odobratej vzorky z pošvy poškodenej, ktoré preverenie však neprinieslo výsledky v smere spochybňujúcom vinu obžalovaného. Zároveň nebola zistená ani žiadna motivácia poškodenej uvádzať nepravdu na obžalovaného a podrobovať sa tak nepríjemnému lekárskeму vyšetreniu, opakovaným výsluchom o uvedenom závažnom trestnom čine, či už na polícii alebo pred súdom. Sama podľa svedkov najskôr konanie obžalovaného ani nechcela oznamovať.

K výroku o treste súd prvého stupňa nesprávne u obžalovaného prihliadol na prirážajúcu okolnosť uvedenú v ustanovení § 37 písm. h) Tr. zák., v dôsledku čoho nesprávne pri ukladaní trestu vychádzal z upravenej trestnej sadzby, t.j. zvýšenej hornej hranice o jednu tretinu (116 mesiacov podľa § 38 ods. 4 Tr.zák.), nakoľko pri použití aj ustanovenia § 41 ods. 2 Tr.zák. by sa jednalo o dvojité pričítanie tej istej prirážajúcej okolnosti v neprospech páchatela.

Odvolačný súd preto súdom prvého stupňa uložený trest odňatia slobody, hoci na samej dolnej hranici nesprávne upravenej trestnej sadzby považoval za neprimerane prísny - § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. Jednak vzhľadom na okolnosti skutku, ale najmä i dobu 13 rokov od spáchania skutkov, ktoré sa stali v roku 2009. Preto krajský súd nepoužívajúc vyššie citované ustanovenia ukladal trest mimoriadne znížený pod dolnou hranicou trestnej sadzby , ktorý na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravy páchatela bude úplne postačovať.

Podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatela má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatela neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatelovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Súd pri rozhodovaní o mimoriadnom znížení trestu musí zistiť nielen skutočnosti nasvedčujúce mimoriadnym okolnostiam prípadu alebo pomerom páchatela, ale aj odôvodniť prečo považuje uloženie trestu v rámci trestnej sadzby za neprimerané. Mimoriadnou okolnosťou prípadu umožňujúcou zníženie trestu pod zákonom stanovenú hranicu môže byť aj dĺžka trestného konania. Nie však v prípade, ak bola ovplyvnená prevažne postojom páchatela k trestnému stíhaniu , napr. úmyselným vyhýbaním sa úkonom trestného konania.

Okolnosťami prípadu sú všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti spáchaného trestného činu, vrátane možností nápravy páchatela. Pomery páchatela sa týkajú okolností, ktoré charakterizujú osobu páchatela ako objekt trestu, a tiež okolností, pre ktoré je rovnaký trest pre rôznych páchatelov rôzne citeľný. Ich význam pre mimoriadne zníženie trestu sa zhodnotí podobne ako význam okolností prípadu. Vyžaduje sa , aby išlo o pomery takého charakteru, z ktorých je zjavné, že trest odňatia slobody uložený v rámci zákonnej trestnej sadzby by páchatel pociťoval podstatne citeľnejšie ako iní páchatelia.

K okolnostiam prípadu odvolací súd uvádza nasledovné. Obžalovaný primárne nemal úmysel poškodenú znásilniť. Jeho násilné konanie ovplyvnené rozrušením z rozchodu, ktorý mu poškodená vtedy oznámila na počiatku ich fyzického konfliktu smerovalo len k tomu, aby poškodená zostala žiť s ním, a nevrátila sa k bývalému priateľovi. Obžalovaný chcel vyriešiť vzniknutú konfliktnú situáciu medzi ním a poškodenou vo svoj prospech, nakoľko poškodená sa k nemu vtedy nesprávala tak, ako to od nej očakával . Úmysel znásilniť poškodenú u neho „vznikol“ až po požití alkoholu a postupne na základe jej správania sa voči nemu. Poškodená najskôr večer pred skutkom odmietala s ním mať pohlavný styk. Po krátkej prestávke v noci, kedy obaja spali a následnom dožadovaní sa pohlavného styku a po fyzickom konflikte medzi nimi došlo k predmetnému skutku.

Vtedy sa u obžalovaného vystupňoval afekt, konal impulzívne a aj agresívne. Išlo teda o konanie obžalovaného ovplyvnené nepriaznivou životnou situáciou. To, že sa pred skutkom ani po skutku nedopustil násilnej trestnej činnosti značí, že takéto agresívne konanie mu nie je vlastné. V danej vyhrotenej situácii iba nezvládol rozchod s priateľkou a vzniknutý problém v ich vzťahu, či jej následný návrat k bývalému priateľovi.

K pomerom obžalovaného odvolací súd uvádza nasledovné. Trestné konanie voči obžalovanému muselo byť od 21.09.2018 do 05.03.21 prerušené, nakoľko obžalovaný vykonával dva tresty odňatia slobody v Českej republike, kde aj v súčasnosti žije. Doposiaľ bol 15 krát súdne trestaný. Z uvedeného vyplýva, že obžalovanému rozhodne nemožno pričítať, že by sa týmto úmyselne vyhýbal trestnému konaniu. Uvedené však nijako nezmiernuje skutočnosť, že v osobe obžalovaného ide o recidivistu, ktorého napraviteľnosť je ťažšia, pretože v čase, keď už jednoznačne vedel, že je právoplatne uznaný vinným z trestného činu podvodu, páchal ďalšiu trestnú činnosť, čo dáva celkovo negatívny obraz o jeho osobe. Napriek tomu dospel však krajský súd k záveru, že vyššie uvedené okolnosti prípadu vrátane dlhej doby, ktorá uplynula od spáchania skutkov umožňujú mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody.

Preto odvolací súd v napadnutom rozsudku z dôvodov podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. zrušil celý výrok o uloženom treste odňatia slobody. Odvolací súd obžalovanému potom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám uložil trest odňatia slobody mimoriadne znížený pod dolnú hranicu upravenej trestnej sadzby podľa § 199 ods. 2 Tr.zák. s použitím §§ 38 ods. 2, 39 ods. 1, 41 ods. 2 Tr. zák. v trvaní 5 rokov.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti dospel odvolací súd k záveru, že obžalovanému bude postačovať uloženie takéhoto trestu odňatia slobody, ktorý považuje odvolací súd za primeraný, zákonný, spravodlivý a spôsobilý splniť svoj účel v zmysle § 34 ods. 1, 3 a 4 Tr. zák., najmä v podobe zabezpečenia nápravy a prevýchovy obžalovaného, ako aj ochrany spoločnosti.

Odvolací súd na výkon takto uloženého trestu odňatia slobody obžalovaného zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Obžalovaný síce bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestných činov vo výkone trestov odňatia slobody, ktoré mu boli uložené za úmyselné trestné činy v Českej republike. Podľa ustanovenia § 7b Tr. zák. právoplatné odsúdenie súdom iného členského štátu Európskej únie v trestnom konaní na účely trestného konania sa zohľadní rovnako, ako keby bolo vydané súdom Slovenskej republiky, ak bolo vydané pre čin trestný aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky. Toto ustanovenie však nadobudlo účinnosť 01.01.2013, preto jednak nebolo možné na toto ustanovenie prihliadnuť, zároveň sprísneniu stupňa stráženia obžalovanému bránilo aj nepodanie odvolania zo strany prokurátora.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.